

Beszámoló az Erasmus+ tanári mobilitás pályázati program keretében 2015. augusztus 10. és 21. között az ausztriai, bécsi Language4you nyelviskolában megvalósult német nyelvi képzésről

Jó pár éve éreztem, hogy külföldön szakmai gyakorlatukat töltő és németül tanuló tanítványaim kicsit meglepődve néztek rám, hogy én csak valamikor nagyon régen jártam német nyelvterületen. Ezért volt nagy öröm számomra, hogy most én, magyar-történelem szakos pedagógus is gondolhattam arra, hogy külföldi nyelvtanulásra kapok lehetőséget.

A képzés segítségével korábbi német nyelvi tudásomat tudtam feleleveníteni, német nyelvi környezetben, valamint történelemtanárként a magyar történelem múltjához tartozó Bécs nevezetességeivel, látnivalóival ismerkedhettem. Amikor a sikeres pályázatról, és arról, hogy külföldi nyelvtanfolyamra mehetek, tudomást szereztem, mindenképp a nyári szünet napjait akartam kihasználni a továbbképzésre, hogy a tanévben meg tudjam tartani az óráimat diákjaimnak, és a kollégáimnak ne kelljen engem helyettesíteni. Így esett a választás augusztusra. Már nyár elején elővettem Horváthné Lovas Márta: Zwanzig weniger eins című könyvét, amelyből tíz évvel korábban tanultam egy szegedi nyelviskolában, és témaköreit olvasgatni kezdtem. Ismereteim felelevenítését tovább segítette, aki kiutazás előtt tartott nyelvi és interkulturális felkészítés, melyet iskolám kollégái tartottak.

Augusztusban, Bécsben két héten keresztül minden hétköznapi délelőtt folyt a képzés kis csoportban.

Igazi kuriózum volt számomra, hogy reggelente az ajándékba kapott ingyenes napilapból választhattunk egy-egy számunkra érdekesnek tűnő írást, amit elolvasni igyekeztünk, s a lényegét egy-két mondatban ismertetnünk kellett a tanárnővel és a többiekkel. A feladat nagyon tetszett nekem, mert nem iskolai szöveget, hanem naprakész írást, hírt, tudósítást olvashattunk. Érdekes volt számomra az a feladat is, amikor a tanárnő által adott szövegrészleteket kellett sorba rakni.

A tanítási órákon előkúsztak régi ismereteim, a német szókincs, és felelevenedett a német nyelvtan is. Tanárnőnk a jellegzetes német precizitással tanított bennünket. A legapróbb hibákat is javította, többedik alkalommal is, mindig nagyon kedvesen, mosolyogva. „Megkövetelte”, hogy a névelőket megfelelő esetben használjuk, a kötőszókat, kérdőszókat megfelelően alkalmazzuk. A helyes elöljárószó-használatot, vonzathasználatot többféle példával érzékeltették. A nyelvtan számomra felelevenítés volt, és nagyon boldoggá tett, hogy ilyen ismétlés után újra ügyesen alkalmazni tudtam a nyelvtani szabályokat.

Bár minden délután német nyelvkörnyezetben lehettem, óráinkon is hallgattunk magnószöveget. Volt, hogy kérdésekre kellett (vagy írásban, vagy szóban) a szövegből a helyes választ megtalálnunk, volt, hogy el kellett döntenünk a szöveggel kapcsolatban állított mondatokról, hogy azok igazak vagy hamisak.

Szövegeket is alkottunk. Leírtuk legkellemesebb és „legkellemetlenebb” élményeinket. Csoporttársunk képzeletbeli múzeumi meghívását elfogadtuk, és lemondtuk, persze indoklással. Tanácsot adtunk csoporttársunknak, hogyan juthat el a metróhoz, villamoshoz stb.

Óráinkon, ha valamit nem értettem, csoporttársaim válaszai és szinonimák, körülírások segítségével kikövetkeztetni tudtam a mondandó lényegét.

Minden reggel az előző nap délutáni tevékenységeinkről számoltunk be. Ez tág teret adott mindenkinek szókincse fejlesztésére. Ezután változatos feladattípusok segítségével kerültek elő a különböző témakörök, pl. a család, lakás, foglalkozások, turizmus és utazás, bevásárlás, kultúra-olvasás, sport, hobbi, gasztronómia témakörök szavai.

Beszédünket szituációs játékokkal fejlesztettük. Pl. kesztyűt vásároltunk. Beszélgettünk pl. arról, hogy milyen kisállatot vásárolnánk. Megbeszéltük, hol együk a búcsúvacsoránkat, milyen műsorokat nézzünk a tv-ben.

Beszélni „jól” tudtam csoporttársaim között, a német szöveg megértésével voltak korábban is gondjaim, most is, ez azonban jelentős mértékben fejlődött.

Szókincsem fejlesztésére nemcsak a tanórák, hanem a délutáni városnézések is kiváló alkalmat biztosítottak. Láthattam a bécsi körúton álló Operát, Parlamentet, Városházát, egyetemet, Stephansdomot, Technisches Museumot, a schönbrunni kastélyt, állatkertet, labirintust, a Hofburgban a spanyol lovasiskolát, a palotát, az étkészlet-gyűjteményt. Jártam egy grinzingeri Heurigerben, a Naturhistorisches Museumban láthattam a Willendorfi Vénuszt, a Kunsthistorisches Museumban a nagyszentmiklósi aranykincset. Élmény volt számomra az Esterhazygassen sétálni, olvasva az utcanévtábla alatt az utcanév magyarázatát. Többször szétnéztem a Mariahilfer Strasse üzleteiben, és a Naschmarkton különféle ízletes falatokat kóstolhattam. A Gloriette-ről és a Donauturmról láthattam Bécs panorámáját.

Külön élmény volt számomra igazi Frankfurter virslit, Wiener Schnitzelt, Apfelstrudelt, Palatschinkent, Sachertortét kóstolni bécsi sörrel, habzó borral és Almdudlerrel.

Nagyon hálás vagyok, hogy feleleveníthettem német nyelvi tudásomat. Két hétre szinte „Wienerin”-né válhattam, megismerhettem a bécsi életformát, és a magyar történelemhez sok szállal kötődő bécsi történelmi emlékhelyeket.

Sokkal életszerűbb úgy tanítani, hogy láttuk azt a helyszínt, amelyről tanítunk. Ez valósulhatott meg ezután a bécsi helyszínekkel kapcsolatban, s diákjaim ezért nagyon hálásak. Sőt, nyelvtudásom fejlődésével német nyelvű internetes oldalakról képes forrást, de szöveges forrást (lefordítva) is be tudok már építeni óráimba. Magyar nyelv óráim feladatai is változatosabbak lettek. A leíró nyelvtant még színesebben taníthatom, de pl. a szövegtan tanításához is új módszerekkel gazdagodtam. Amikor a jénai testvériskola diákjai iskolánkban jártak, beszélgettünk, elmesélték élményeiket,... mert én megértettem azt.

Az iskolai honlapon, az évkönyvben érdeklődéssel olvasom kollégáim beszámolóit külföldi továbbképzésükről. Amikor egy-egy pályázati programon részt vett kolléga hazatér, kíváncsian hallgatom beszámolóit, örömmel nézem fotóit. Ugyanígy ismerhették meg kollégáim az én élményeimet.

Köszönöm a Tempus Közalapítványnak az ösztöndíjat, és az iskolai koordinátornak, ügyintézőnek a munkáját. Szívesen vennék részt a későbbiekben is hasonló nyelvtanfolyamokon, hogy még elmélyültebbé válhasson nyelvtudásom, és ismerkednék esetleg más történelmi helyszínekkel is. Kívánom kollégáimnak is, hogy hasonló pozitív élményekben lehessen részükhöz.

Gergelyné Bodó Mária